

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. J. M.**, zast. Mgr. Ing. Veronikou Žánovou, advokátkou, se sídlem Náměstí Míru 341/15, Praha 2, proti žalovanému: **Městský úřad Lišov**, se sídlem tř. 5. května 139/156, Lišov, zast. JUDr. Martinem Slobodníkem, Ph.D., LL.M., advokátem, se sídlem U Rybníčku 553, Prachovice, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 7. 2023, č. j. 63 A 17/2023-33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích dne 25. 5. 2023 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Žádal, aby krajský soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti ze dne 20. 2. 2023 o povolení připojení nemovitosti (pozemku parc. č. X v k.ú L.) ke komunikaci – ul. Větrná Lišov (místní komunikace). Uvedl, že tato žádost byla Magistrátem města České Budějovice postoupena žalovanému jako orgánu místně příslušnému. Žalovaný však o žádosti nijak nerozhodl. Žalobce se proto dne 24. 4. 2023 obrátil na Krajský úřad Jihočeského kraje s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného. Žalobci není známo, zda nadřízený orgán nějaké opatření přijal, ačkoli dne 24. 5. 2023 uplynula zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí.

[2] Dne 16. 6. 2023 žalobce doručil krajskému soudu zpětvzetí žaloby. V něm uvedl, že žalovaný dne 30. 5. 2023, tj. po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti, vydal rozhodnutí, a proto bere žalobu zpět. Současně navrhl, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení.

[3] V záhlaví označeným usnesením krajský soud řízení o žalobě zastavil (I. výrok), uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13.342 Kč (II. výrok) a rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 1.000 Kč žalobci (III. výrok). V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že podání žalobce, jímž došlo ke zpětvzetí žaloby,

nevzbuzuje pochybnosti o jeho obsahu, proto řízení o žalobě podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil. K výroku o nákladech řízení (II. výrok napadeného usnesení) krajský soud konstatoval, že žalovaný o žádosti žalobce rozhodl až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro vydání správního rozhodnutí a v době po podání žaloby. Zpětvzetí žaloby je tak důsledkem pozdějšího chování žalovaného. Z tohoto důvodu má žalobce právo na náhradu nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.

[4] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení krajského soudu brojí kasační stížností, v níž namítá nedostatek aktivní věcné legitimace žalobce a také nedostatek pasivní legitimace Městského úřadu Lišov. Uvádí, že podaná žaloba byla předčasná a nedůvodná, neboť žalobce se na soud obrátil v době, kdy nedisponoval informacemi o tom, zda obecná lhůta k vyřízení nebyla prodloužena. Žalobce nevyčerpal řádně a bezvýsledně prostředky na ochranu proti nečinnosti, a tudíž nesplnil základní podmínku pro podání žaloby. Dne 30. 5. 2023 stěžovatel vydal usnesení, kterým bylo ve věci žalobce rozhodnuto. Krajský soud měl žalobu zamítnout, případně odmítnout, neboť nebyly splněny podmínky řízení. Pokud by žalobce nevzal svou žalobu zpět, byla by jeho žaloba neúspěšná. Je proto nespravedlivé, aby stěžovatel nesl tíhu nákladů řízení.

[5] Nejvyšší správní soud uvádí, že k typově obdobným případům, kdy žalovaný správní orgán napadá usnesení krajského (městského) soudu, jímž bylo řízení o žalobě pro její zpětvzetí zastaveno, a zároveň byla podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. žalovanému uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení, již existuje ustálená judikatura, která byla uzavřena usnesením rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 3. 2020, č. j. 9 Afs 271/2018 – 52, č. 4024/2020 Sb. NSS. V něm rozšířený senát vycházel z koncepce subjektivní nepřipustnosti kasační stížnosti v případech, kdy je zjevné, že řízení o žalobě nemůže pro stěžovatele skončit příznivěji ani při jeho úspěchu v řízení o kasační stížnosti, přičemž pro posouzení příznivosti nepovažoval za rozhodnou otázku náhrady nákladů řízení. Na základě dalších úvah obsažených v tomto judikátu následně dospěl rozšířený senát k závěru, že žalovaný správní orgán je osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. a taková kasační stížnost musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) za použití § 120 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud neshledává žádný důvod se od tohoto závěru v nyní posuzované věci odchýlit, a proto konstatuje, že i v ní není stěžovatel oprávněn uplatnit opravný prostředek proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení. Za tohoto stavu věci se nemohl Nejvyšší správní soud zabývat jednotlivými kasačními námitkami.

[7] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 18. srpna 2023

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu